

CZYTAJ W NUMERZE

➤ Droga krzyżowa

➤ DLA KOGO ZBAWIENIE

epifania

TYGODNIK PARAFII
pod wezwaniem Objawienia Pańskiego w Błiznem

NUMER 549 • Niedziela Palmowa Męki Pańskiej • 24 marca 2024 r.

➤ SŁOWO TYGODNIA z Ewangelii według św. Marka (11,1-10)

Gdy się zbliżali do Jerozolimy, do Betfage i Betanii na Górze Oliwnej, posłał dwóch spośród swoich uczniów i rzekł im: «Idźcie do wsi, która jest przed wami, a zaraz przy wejściu do niej znajdziecie osłę uwiązane, na którym jeszcze nikt z ludzi nie siedział. Odwiążcie je i przyprowadźcie tutaj! A gdyby was kto pytał, dlaczego to robicie, powiedzcie: Pan go potrzebuje i zaraz odeśle je tu z powrotem». Poszli i znaleźli osłę przywiązane do drzwi z zewnątrz, na ulicy. Odwiązali je, a niektórzy ze stojących tam pytali ich: «Co to ma znaczyć, że odwiązujecie osłę?» Oni zaś odpowiedzieli im tak, jak Jezus polecił. I pozwolili im. Przyprowadzili więc osłę do Jezusa i zarzucili na nie swe płaszcze, a On wsiadł na nie. Wielu zaś słało swe płaszcze na drodze, a inni gałązki ścięte na polach. A ci, którzy Go poprzedzali i którzy szli za Nim, wołali: «Hosanna! Błogosławiony Ten, który przychodzi w imię Pańskie. Błogosławione królestwo ojca naszego Dawida, które przychodzi. Hosanna na wysokościach!»

CZYTANIA NIEDZIELNE:

Iz 50,4-7;

Ps 22,8-9.17-18a.19-20.23-24;

Flp 2,6-11;

Aklamacja Flp 2,8-9;

Mk 11, 1 – 10

Ks. Marian Rowicki

Pan Jezus wjeżdżający do Jerozolimy na osiołku, ukazuje, że jest królem pokoju, pełnym prostoty i pokory. Przychodzi by okazać miłosierdzie, najpełniej wyrażające się w misterium Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. Rozważanie tych wydarzeń pozwala nam z nadzieją oczekiwać naszego zmartwychwstania. Chrystus bowiem, gdy został wywyższony nad ziemię, odpokutował wszelkie zbrodnie świata i przyniósł nam zbawienie.

NIE BĄDŹMY JAK PIŁAT

Dzisiejsza Ewangelia to opis wielu wydarzeń. Zasadnicze punkty tego opisu to: zdrada Judasza, ustanowienie Eucharystii, modlitwa w Ogrójcu i pojmanie Jezusa, przesłuchanie przed Sanhedrynem, czyli Najwyższą Radą żydowską, trzykrotne zaparcie się Piotra, kolejne przesłuchanie Jezusa, tym razem przed Piłatem, oraz Jego ukrzyżowanie, śmierć i pogrzeb.

Zatrzymajmy się przy spotkaniu Jezusa z Piłatem. Najpierw Sanhedryn wydał wyrok śmierci na Jezusa, następnie Piłat miał skazać Jezusa na śmierć zgodnie z życzeniem najwyższej rady żydowskiej. Tłum pod pałacem Piłata jasno wyrażał swoje zdanie: „Ukrzyżuj, ukrzyżuj go” (Łk 23, 21). Czy byli to ci sami ludzie, którzy parę dni wcześniej witali Jezusa wjeżdżającego do Jerozolimy okrzykami: „Hosanna Synowi Dawidowemu! Błogosławiony, który przychodzi w imieniu Pańskim. Hosanna na wysokościach!” (Mt 21, 9) Ci sami, którzy widzieli cuda czynione przez Jezusa, którzy zachwycali się Jego nauką? Może tak, ale raczej nie. W Wielkim Tygodniu mamy dwa tłumy, nie zaś jeden o chwiejnych przekonaniach. Jeden woła Hosanna – gdy Jezus wjeżdża do Jeruzalem. Drugi woła: Ukrzyżuj go! Pierwszy tłum przyjął Jezusa jako króla, drugi jako zdrajcę i bluźniercę. Nic nie wskazuje na to, że pochwały i radość pierw-

szego tłumu nie były szczere. W wielkim mieście, jakim była Jerozolima łatwo o tłumy i stronnictwa. Każdemu wg życzenia. I wśród tej różnorodności przekonań znalazł się Piłat i musiał wydać wyrok. Jakimikolwiek motywami kierował się Piłat, jest pewne, że podjął próbę uwolnienia Jezusa. Sądził, że tłum zlituje się nad Jezusem i zażąda Jego uwolnienia. Ale podburzony tłum, mając do wyboru Jezusa lub Barabasa, zażądał uwolnienia Barabasa. Kim był Barabasz? Tego nie wiemy dokładnie, Ewangelista Mateusz mówi, że był „osławionym więźniem” (Mt 27, 16). Św. Łukasz zaś pisze, że Barabasz „został wtrącony do więzienia z powodu wywołanego w mieście rozruchu i zabójstwa” (Łk 23, 19).

Piłat doskonale zdawał sobie sprawę z niewinności Jezusa i z gry faryzeuszów. Dał temu głośne i jednoznaczne świadectwo, ale zabrakło mu odwagi, aby swego zdania bronić przed atakami faryzeuszy i tłumu. Po prostu stchórzył i skapitulował, dla świętego spokoju i realizacji własnych planów ustąpił. Być może uważał, że życie jednego człowieka jest za małą wartością, aby się męczyć lub narażać? Łatwiej jest zrobić wyjątek dla swoich zasad, przymknąć oko na niesprawiedliwość i ukrzyżować człowieka, niż opierać się naciskom fanatycznie i wrogo usposobionych prominentów, których wpływy mogą się kiedyś przydać.

W ten sposób w całej historii ludzkości przegrano, czy raczej poświęcono albo sprzedano, wiele słusznych spraw.

Jak jest z nami? Czym kierujemy się w naszym życiu? Wolą Boga czy własnymi zachciankami i wizjami. Tolerujemy Boga o tyle, o ile dostosowuje się do naszych oczekiwań. Jeśli nie - wybieramy swoją drogę. Takim przykładem postawy Piłata we współczesnym świecie jest stosunek wielu chrześcijan do prawa całkowitego zakazu aborcji. Wszyscy wiemy, że aborcja to zabicie dziecka niezależnie od tego czy jest chore czy zdrowe i w jaki sposób zostało poczęte. W większości jednak nie chcemy zmieniać istniejącego prawa. Mówimy „Ja bym tego nie zrobiła ale czy mogę zabraniać innym”. Gdyby Piłat niewinność Jezusa a Sanhedryn i tak Go potem zabił, Piłat miałby zupełnie czyste ręce i inaczej przeszedłby do historii.

Spróbujmy bardziej słuchać Boga niż ludzi. Przecistawmy się tej pseudotolerancji do której ciągle namawia nas świat. Nie jest to łatwe ale z pomocą Bożą możliwe. A Niebo czeka. Czeką na wszystkich. Tylko czy wszyscy będą mogli tam wejść?

Grażyna Karwowska

ŻYĆ SŁOWEM BOŻYM

Droga krzyżowa

Fragment rozważań autorstwa naszej parafianki Anny Bielawskiej

Wielka Nowenna

Obchodem Świąt Wielkanocnych rozpoczynamy dziewięcioletnią Wielką Nowennę, której celem jest odrodzenie duchowo-moralne i przygotowanie całego Kościoła w Polsce do Jubileuszu dwutysiąclecia Odkupienia – napisał przewodniczący Konferencji Episkopatu Polski abp Tadeusz Wojda SAC. W 2033 roku będziemy obchodzić rocznicę dwutysiąclecia Odkupienia. To dla Kościoła w Polsce wspaniała okazja do ożywienia wiary, a nade wszystko do dziękczynienia. Najważniejszymi momentami nowenny w latach 2024-2033 będą coroczne uroczystości Triduum Paschalnego, Wniebowstąpienia Pańskiego, Zesłania Ducha Świętego i uroczystość Chrystusa Króla Wszechświata.

Apel do prezydenta

Pięćdziesiąt organizacji podpisało wspólny list otwarty do Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z apelem o weto ws. powszechnej dostępności pigułki „dzień po”. – Jak słusznie Pan zauważył, ta „hormonalna bomba”, stosowana często i bez żadnej kontroli, doprowadzić może do dewastacji zdrowia kobiet i to jeszcze w wieku przed prokreacyjnym – alarmują sygnatariusze apelu. – Co więcej, powszechna dostępność takich środków może zachęcać do podejmowania nieodpowiedzialnych zachowań seksualnych, a z tzw. „antykoncepcji awaryjnej” przekształcić się w standardowe zachowanie, czyli przyjmowanie pigułki po każdym kontakcie seksualnym. Jest to szczególnie niebezpieczne w przypadku młodzieży.

Noc konfesjonałów

Po raz czternasty w wielu kościołach w całym kraju w okresie Wielkiego Tygodnia odbędzie się Noc Konfesjonałów - oddolna inicjatywa duchownych, umożliwiająca osobom zabieganym przystąpienie w późnych godzinach wieczornych lub w nocy do spowiedzi przed Świątami Wielkanocnymi. - W nocy nie ma pośpiechu, jest cisza, miasto śpi. W kościele, w półmroku, człowiek jest sam na sam z Bogiem - tłumaczy ks. Grzegorz Adamski, krajowy koordynator akcji Noc Konfesjonałów. Co roku w inicjatywie bierze udział kilkadziesiąt kościołów. Wyjątkiem były lata 2020 i 2021, gdy panowała pandemia. (nockonfesjonalow.pl)

Afryka dla Europy

Nadszedł czas: Afryka jest gotowa podzielić się księżmi z Europą - ocenia biskup elcki Jerzy Mazur. Były przewodniczący Komisji Misyjnej Episkopatu bardzo pozytywnie ocenia proces zapraszania przez polskie diecezje księży z innych kontynentów. Tłumaczy, że jest to wymiana darów: Kościół w Polsce oferuje im spotkanie z tutejszą pobożnością i europejską kulturą sakralną. Księża z Afryki mogą zaś przekazać Polakom entuzjazm przeżywania wiary.

Wstęp

Wchodzimy na drogę krzyżową Chrystusa, by poprzez naszego Zbawcę dostrzec bóle i strapienia bliźnich. Pochylimy się zwłaszcza nad tajemnicą kapłaństwa, spróbujemy naszą modlitwą i pokutą wypraszać łaski wszystkim kapłanom. Postaramy się odwrócić od swoich grzechów, które ranią nie tylko księży, krzywdzonych naszym osądem, ale dotykają samego Chrystusa.

Wzbudźmy też dziś wdzięczną pamięć o wszystkich kapłanach, którzy towarzyszyli nam na ścieżkach naszej wiary, udzielali nam sakramentów świętych i byli głosem samego Boga.

Stacja I

Jezus na śmierć skazany.

Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Piłat za namową Żydów osądził Jezusa i skazał na śmierć. Ile zła czynią nasze sądy i oskarżenia bliźnich, które nieraz latami nosimy w sercu. Jak łatwo nam oceniać księży, biskupów i siebie nawzajem. Nie pamiętamy, że jedynym Sędzią jest Bóg. Nie myślimy, że oceniając bliźnich możemy głęboko się mylić, bo widzimy tylko część rzeczywistości, a nasze emocje pełne urazy nie pozwalają nam dostrzec dobra w człowieku, którego oskarżamy.

Jezu niewinnie na śmierć wydany, podnieś z przygnębienia wszystkich kapłanów, którzy na areopagu świata zostali skazani na wzgardę, urąganie, szyderstwo i wykluczenie tylko dlatego, że chcą bronić Prawdy i są sługami Boga. Chcemy cię prosić także o Chryste, byśmy potrafili podać kubek wody tym, którzy należą do Chrystusa, byśmy pamiętali o nich w naszej modlitwie i gestach życzliwości.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

Stacja II

Jezus bierze krzyż na swe ramiona.

Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Na barki Chrystusa żołnierze zwalają ciężką belkę Krzyża. Zranione ciało drży pod ciężarem. A jednak duch Jezusa z pełnią Miłości przyjmuje kolejne cierpienie. Widzi wszystkich kapłanów, którzy w Jego imieniu przyjmują krzyż umierania dla własnych zachcianek, własnej woli, by móc pomagać innym nieść krzyż życia. Docerńmy dziś wszystkich księży, którzy dla nas umartwiają się i za nami wstawiają. Najpełniej odwdzięczymy się, gdy sami bez jęków i skarg przyjmujemy własny krzyż. Prośmy o łaskę Miłości, która godzi się na przyjęcie cierpienia i rozsądza ciasną klatkę naszego egoizmu, karzącego nam w lęku uciekać przed krzyżem.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA III

Jezus upada po raz pierwszy.

Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Jezus pod ciężarem Krzyża potyka się i upada. Wielu gapiów z drwiącym uśmiechem i cichą satysfakcją obserwuje bezradność Chrystusa. Ile razy ja cieszę się ze słabości i potknięć kapłanów? Gdy głoszą homilię tylko czyham na błędy gramatyczne, źle dobrane słowo. Nie widzę ich utrudzenia pracą w szkole, w posłudze chorym. Często przez tę złośliwą satysfakcję chcę sam siebie usprawiedliwić, że dobrze być z daleka od tego, jak ludzie mówią „grzesznego Kościoła”. Pragnę się wywyższyć poniżając innych, zwłaszcza Kapłanów.

Jezu wyjmij mi z oka moją belkę osądu, bym nie szukał drzazgi w oku brata.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

STACJA IV

Pan Jezus spotyka swoją Matkę.

Kłaniamy Ci się Panie Jezu Chryste i błogosławimy Tobie, żeś przez krzyż i mękę swoją świat odkupić raczył.

Spojrzenie Matki – ciche, pełne dobroci otuchy, mimo bólu niosące ratunek pośród spojrzeń pełnych pogardy i szyderstwa. Matka zrozumiała misję Syna. Wiedziała, że On daje życie światu umierając w hańbie i przekleństwach rzucanych przez tłum. Czy umiem tak patrzeć na innych, zwłaszcza na Kapłanów, by dodać im otuchy, otoczyć szacunkiem, gdy głośnie wrzawa mediów i różnych społeczności odmawia im godności? A może odwracam wzrok, kiedy na ulicy widzę kapłana, może udaję, że go nie znam. Czy wobec niewybrednych dowcipów w pracy, na ulicy, wśród znajomych dołączam do kpiących z Kościoła?

Jezu, dodaj mi odwagi i naucz dobroci spojrzenia na wzór Twojej Matki.

Któryś za nas cierpiał rany, Jezu Chryste, zmiłuj się nad nami.

...

Zakończenie

Bóg postawił na naszej drodze wielu świętych Kapłanów. Prosimy dziś o łaski potrzebne dla wszystkich duchownych. Widzimy, że coraz trudniej chodzić spokojnie ulicami z krzyżem na piersi lub w sutannie. Świat potrzebuje też wielu naszych modlitw i ofiar w intencji nowych powołań i świętości życia Kapłanów. Niech ta Droga Krzyżowa będzie początkiem nie zaś końcem naszych błagalnych modlitw za tych, którzy całe swoje życie poświęcili Bogu.

ZAPYTAJ KSIĘDZA – DLA KOGO ZBAWIENIE

Czy pan Bóg może zbawić:

- ludzi niewierzących,
- ludzi poszukujących dobra, ale niewierzących w Boga,
- ludzi wierzących w wielu bogów?

Czy tacy ludzie też należą do Ludu Bożego?

Czy wierzący chrześcijanin musi wierzyć w objawienia świętych?

Czy jednak chrześcijanin powinien wierzyć przede wszystkim w Pismo Święte?

„Bóg pragnie, by wszyscy ludzie zostali zbawieni i doszli do poznania prawdy.”(por. 1 Tm 2, 4)

Powyższy cytat jest często przywoływany na potwierdzenie ważnej prawdy wiary. Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie byli zbawieni. A skoro takie jest pragnienie Boga, to zapewne może On tego dokonać. I jak wierzymy dokonał tego w swoim Synu. Chrystus umarł i zmartwychwstał dla zbawienia całego rodzaju ludzkiego. Nikt nie jest wyłączony z tego zbawczego planu Boga, bo Bóg kocha każdego człowieka, niezależnie od tego, czy jest on wierzący czy niewierzący. Jednak ze strony człowieka potrzebna jest pozytywna odpowiedź na tę wolę Boga. Myślę, że to jest punkt wyjścia do rozważań na temat zbawienia poszczególnych grup ludzi tzn. wierzących, niewierzących, poszukujących Boga, wyznających inne religie czy wreszcie ludzi dobrej woli, którzy chcą postępować w zgodzie ze swoim sumieniem.

Bóg pragnie, aby wszyscy ludzie byli zbawieni. A skoro takie jest pragnienie Boga, to zapewne może On tego dokonać.

Takie rozróżnienie wydaje się ważne, bo przykładowo inna będzie sytuacja człowieka, który został ochrzczony, poznał Chrystusa, ale porzucił wiarę, a więc jego niewiara jest jakoś zwiniona, a inna człowieka, do którego Ewangelia nie dotarła, ale szczerze szuka prawdy i Boga.

Temat przynależności do Ludu Bożego i zbawienia poszczególnych grup ludzi nie jest łatwy, ale został on podjęty i dość dobrze opracowany na Soborze Watykańskim II. Warto powołać się szczególnie na dwa dokumenty soborowe: Konstytucję dogmatyczną o Kościele (Lumen Gentium) oraz Deklarację o stosunku Kościoła do religii niechrześcijańskich (Nostra Aetate). Zgodnie z tymi dokumentami Lud Boży, a więc ten, który jest powołany do zbawienia sięga daleko poza

granice widzialnego Kościoła. Można tu mówić o tzw. kręgach przynależności do Ludu Bożego. W samym centrum, a więc w pełni do Ludu Bożego należą wszyscy wierni katolicy. W Kościele katolickim wierni otrzymują pełnię środków zbawienia. Do Ludu Bożego należą również wszyscy ochrzczeni niekatolicy, chociaż nie są w pełnej komunii z Kościołem katolickim. Dalej Konstytucja o Kościele stwierdza, że: „Także ci, którzy jeszcze nie przyjęli Ewangelii, w rozmaity sposób przyporządkowani są do Ludu Bożego.” (LG 16). Należą do nich Żydzi, którzy przyjmują objawienie starotestamentalne, wierzą w jednego Boga Jahwe i oczekują Mesjasza. Później muzułmanie, z którymi łączy nas wiara w jednego Boga Stworzyciela. Wreszcie Kościół uznaje, że plan zbawienia obejmuje także innych, którzy na różny sposób szukają Boga „po omacku i wśród wyobrażeń” (LG 16). Do tego kręgu przynależności należą wyznawcy innych religii, ale też ludzie poszukujący dobra, prawdy, Boga, nawet jeśli robią to nie do końca świadomie. W tym miejscu warto przywołać jeszcze jeden ważny cytat z Konstytucji soborowej: „Ci bowiem, którzy bez własnej winy nie znając Ewangelii Chrystusa i Jego Kościoła, szczerym sercem szukają jednak Boga, a Jego wolę poznają przez nakaz sumienia starają się pod wpływem łaski wypełniać w swoim postępowaniu, mogą osiągnąć wieczne zbawienie”. (cyt. za LG 16).

Myślę, że granica między wiarą i niewiarą przebiega w nas, a nie obok nas, a w związku z tym od postawy naszego serca zależy nasze zbawienie.

Jako chrześcijanie wierzymy, że człowiek z natury jest otwarty na Boga, ale to w sercu człowieka dokonuje się decyzja, czy

chce podążać w stronę dobra, prawdy, Boga, czy nie. Myślę, że granica między wiarą i niewiarą przebiega w nas, a nie obok nas, a w związku z tym od postawy naszego serca zależy nasze zbawienie. Nie można powiedzieć, że jeśli należę do Kościoła katolickiego to na pewno będę zbawiony, a skoro ty jesteś buddystą, to zbawienie ciebie nie dotyczy. W danym przypadku może być dokładnie na odwrót. Jedno jest pewne – **jedynym Pośrednikiem między Bogiem i ludźmi i jedynym Zbawicielem człowieka jest Jezus Chrystus.** Więc czy to katolik czy muzułmanin, czy osoba niewierząca, jeśli zostaje zbawiona to tylko i wyłącznie przez Jezusa Chrystusa. Łaska Boża, która przychodzi do nas przez Jezusa jest do zbawienia konieczna, nie potrzebna. Może ona działać ponad wszelkimi podziałami, ponad wyznaniem i religiami, chociaż nie bez znaczenia jest przynależność do Kościoła, bo w nim Chrystus jest dla nas obecny, chce się nam dawać (szczególnie w sakramentach). To z kolei wymusza na członkach Kościoła obowiązek ewangelizowania. W Katechizmie Kościoła Katolickiego można znaleźć następujące słowa: „Chociaż więc Bóg znanymi sobie drogami mógłby doprowadzić ludzi nie znających Ewangelii z przyczyn przez siebie niezawinionych do wiary, bez której nie można się Mu podobać, to jednak na Kościele ciąży obowiązek, a zarazem święte prawo ewangelizowania wszystkich ludzi”. (cyt. za KKK 848).

Kościół ma nieść Chrystusa światu, żeby każdy człowiek mógł Go poznać i osobiście przyjąć, bo tylko w Nim jest nasze zbawienie.

Podsumowując można powiedzieć, że Pan Bóg ma swoje sposoby, żeby nas doprowadzić do siebie i na pewno nie zawaha się ich użyć. Każdego człowieka kocha i każdy jest mu bliski, ale pragnie też naszej wolnej odpowiedzi na Jego miłość.

Ks. Michał Wszeborowski

> Ogłoszenia Duszpasterskie

- **24.03 – Niedziela Palmowa,**
- błogosławieństwo palm na początku Mszy św.
- g. 17.30 Gorzkie Żale,
- rozpoczynamy Wielki Tydzień, wspomnienie Męki Chrystusa.
- **26.03 – Wielki Wtorek,**
- po Mszy św. o g. 18.00 wystawienie Najświętszego Sakramentu,
- możliwość spowiedzi.
- **27.03 – Wielka Środa,**
- po Mszy św. wieczornej spowiedź.
- **28.03 – Wielki Czwartek,**
- Msza Wieczerzy Pańskiej g. 18.00,
- po homilii obrzęd umywania nóg,
- na zakończenie liturgii Najświętszy Sakrament przenosimy do kaplicy przechowania,
- zachęcamy do adoracji.
- Odpust zupełny za udział w śpiewie:
Przed tak Wielkim...
- **29.03 – Wielki Piątek,**
- zachowujemy post paschalny,
- g. 8.00 Jutrznia,
- g. 15.00 rozpoczynamy nowennę przed uroczystością Miłosierdzia Bożego,
- g. 18.00 Liturgia Męki Pańskiej,
- po liturgii przenosimy Najświętszy Sakrament do Grobu Pańskiego,
- Odpust za udział w adoracji i ucałowanie krzyża.

- Zbiórka ofiar na Grób Pański w Jerozolimie.
- Centralna Droga Krzyżowa, początek przy kościele św. Anny o g. 20.00, prowadzi Ks. Kardynał Kazimierz Nycz.
- **30.03 – Wielka Sobota,**
- Kościół trwa przy Grobie Pańskim, rozważając Mękę i Śmierć Chrystusa,
- g. 8.00 Jutrznia,
- w godz. 9.30 – 15.30 błogosławieństwo pokarmów,
- g. 15.00 nowenna, koronka,
- **g. 20.00 Wigilia Paschalna,**
- odpust zupełny za odnowienie obietnic chrztu,
- **bezpośrednio po Mszy św. procesja Rezurekcyjna, która jest uroczystym ogłoszeniem Zmartwychwstania Chrystusa i wezwaniem całego stworzenia do udziału w trumfie Zmartwychwstania,**
- przynosimy świece.
- **24.03 – Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego,**
- porządek Mszy św. niedzielny,
- g. 15.00 nowenna, koronka.

Zachęcamy do czytania prasy katolickiej.

MSZE ŚW.

I NABOŻEŃSTWA

Niedziele i święta

9.00

10.30 – Msza święta dla dzieci,
(wrzesień – czerwiec)

12.00

18.00

Dni powszednie

8.00

18.00

Spowiedź

Spowiedź odbywa się przed każdą Mszą św.

Pierwszy piątek miesiąca

Spowiedź od godz. 17.15

KANCELARIA PARAFIALNA

czynna: poniedziałek, środa, piątek
w godzinach 17.00 – 17.45

Parafia Rzymskokatolicka

Objawienia Pańskiego

ul. Łaszczyńskiego 1

05-082 Blizne

tel./fax (022) 722 02 50

Konto parafii

Nastąpiła zmiana konta parafialnego,
prosimy o uwzględnienie tego.

Nowe konto:

16 2490 0005 0000 4530 7455 5934

> Film „Powołany 2” na FFNZ

Katolickie Centrum Kultury Dobre Miejsce oraz Akademia Katolicka w Warszawie zapraszają na pokaz filmowy z cyklu kina dyskusyjnego "Forum Filmów Nie-Zwyczajnych". Spotkanie filmowe tradycyjnie poprowadzi o. dr Marek Kotyński CSsR, filmoznawca, teolog duchowości oraz wykładowca AKW. Film, który zaprezentujemy Państwu podczas kwietniowego pokazu, to kinowy hit pt. "Powołany 2".

Data: 21.04.2024 r., godz. 18:00

Miejsce: Aula im. bł. ks. J. Popiełuszki, Dobre Miejsce, ul. Dewajtis 3 wej. B

Bilety - w cenie 18/20 zł dostępne on-line na Evenea KUP BILET oraz stacjonarnie godzinę przed wydarzeniem.
(KASA BILETOWA w informacji w wejściu B),

<https://dobremiejsce.org/>

HENRYK GOLEBIOWSKI WIKTORIA CASIEWSKA PATRYK SMARSKI JAKUB OMOCHOWSKI MARCIN KWASNY PATRYK CEBULSKI ALICJA OSTOJSKA MATYSZ CASIEWSKI ANNA NIECHAJ

POWOŁANY 2

SPEKTAKULARNE HISTORIE, KTÓRE STAŁY SIĘ INSPIRACJĄ DLA INNYCH

www.dobremiejsce.org

Dobre Miejsce, ul. Dewajtis 3, wej. B

21.04.2024
godz. 18:00